

W. Gaus, 11.3.1940

AKADEMSKI PEVSKI ZBOR V LJUBLJANI

IZ ČITALNIC V NOVE AKORDE

KONCERT

V PROSLAVO DVAJSETLETNICE
UNIVERZE KRALJA ALEKSANDRA I. V LJUBLJANI

KONCERT VODI MAROLT FRANCE
1940

CENA 4 DIN

Najugodnejši nakup!

Nogavice, rokavice, damsko in moško triko perilo,
srajce, kravate, žepni robci, dežniki, naramnice, kovčki,
aktovke, ogledala, ščetke, turistijske potrebščine
šivalni stroji »Adler«, kolesa in nadomestni deli

najceneje pri

Jos. Petelinc, Ljubljana

ob vodi blizu Prešernovega spomenika

KONCERTNI UVODNIK

MAROLT FRANCE: SLIKE IN ŽIVLJENJEPISNE ČRTICE SKLADATELJEV

KONCERTNI SPORED

1. Volarič Hrabroslav: a) **Izgubljeni cvet** (XXXVII. zv. Matičnih zbor. partitur: 20 m. in meš. zborov, št. 12. Ljubljana 1910)
b) **Nos**, pustna šaljivka (Slovenske pesmi za 4 m. glasove. H. Volarič, op. 10, št. 13)
2. Kocijančič Josip: **Popotna pesem** (Slovenska pesmarica, I. (1896), str. 51)
3. Leban Avgust: **Nagrobница** (Marolt Fr., Nagrobnice, št. 18. Ljubljana 1926)
4. Gerbič Fran: a) **Vabilo**
b) **Pastir** (XL. zv. Matičnih zbor. partitur: 20 m. zborov v slov. nar. značaju. Ljubljana 1911)
c) **Rožmarin** (Novi Akordi, 1906)
5. Pirnat Stanko: **Pomlad in jesen** (Pesmarica Glasbene matice, 1897, str. 120)

ODMOR

6. Michl Josip: **Sokratova smrt**, balada (rokopis 1909. Arhiv ljubljanske Glasbene matice)
7. Svetek Anton: a) **Kaj bi te vprašal** (33 meš. in m. zborov. Glasbena matica v Ljubljani, 1903)
b) **Majolčica** (rokopis 1912. Akademski pevski zbor v Ljubljani)
8. Sachs Alojzij: a) **Idila** (XXXIV. zv. Matičnih zbor. partitur. Ljubljana 1907)
b) **Vzdih** (Al. Sachs, Pesmi za moške glasove. Samozaložba. Ljubljana 1906)
9. Michl Josip: **Atila in ribič**, balada (rokopis 1909. Arhiv ljubljanske Glasbene matice)

Volarič Hrabroslav: r. 13. X. 1863 v Kobaridu, sin godca. V domači pripravnici za učiteljska ga je učil teorije in klavirja F. Carli, na koperskem učiteljsku Czakta gosli, klavirja, harmonije in kontrapunkta. 1882. je dovršil učiteljske; učiteljeval je v Kobaridu, kjer je vodil »Kobaridski zbor«, v Tolminu, kjer ga je v kontrapunktu in orgljanju izpopolnjeval in do skladanja pripravil D. Fajgelj, v Livku nad Kobaridom, v Kozani pri Gorici, slednjic v Štivanu pri Devinu (1890), odkoder je hodil poučevat »Nabrežinski zbor«, ki sta ga organizirala vzgledna rodoljuba Caharija in Tance. Umril je v Štivanu 30. IX. 1895. Volarič je bil izrazit, mnogo obetajoč skladateljski talent, ki je s svojimi dosegljaji v kratkem času visoko presegel čitalničarje. Zgodaj je pričel po svojem rodnem kraju zbirati narodne pesmi; njegove priredbe pričajo, da je izvrstno poznal in zajel glasbeni značaj naše rodne pesmi. Iz tega gradiva sta nastali izdanji Narodne pesmi (nabral na Kobaridskem. Samozaložba: 16 m. zborov) in V domačem krogu (Op. 4. Potpuri slv. nar. pesmi za klavir. Glasbena matica v Ljubljani). Njegove lastne skladbe kažejo pristno iznajdljivost, gladko tekočo, estetsko lepo uravnano melodično črto. Po zgoščenosti izražajev, nenavadni spretnosti v oblikovanju in hitrem razvoju sodeč, bi se bil tako rano umrl Volarič skoro razvil v skladatelja močne dejavnosti. Objavil je Lavretanske litanije (za m. zbor. Gorica); Gorske odmeve (Op. 6.: 6 m. in 5 meš. zborov. Gorica, 1887); Slovenske pesmi (Op. 7.: 9 meš. zborov. Samozaložba); Slovenske pesmi (Op. 10.: 13 m. zborov); Pozdrav iz daljave (Op. 2.: Parafraza za klavir. Glasbena matica v Ljubljani); Zvezdica (Op. 9.: Polka mazurka

Volarič Hrabroslav

za klavir. Schwentner, Brežice). Po smrti so izšle: Skladbe, I., Samospeli s klavirjem (Izd. J. Čerin, zal. Fr. Volaričeva, vdova) ter Divja rožica, Slovenskim mladenkam (Op. 12.: ženska dvospeva s klavirjem. Izdala vdova, 1908). Volarič zasluži življenjepisno študijo in urejeno izdajo skladb.

Kocijančič Josip: r. 16. III. 1849 v Kanalu ob Soči, u. 10. IV. ravnoram. Sin nepremožnega kmeta, od 9. l. dalje sirota. Po maturi na goriški gimnaziji (1869) je s pomočjo podpornikov (goriški okr. glavar bar. Pino, Ign. Gruntar) odšel študirat pravo na dunajsko univerzo (6 semestrov), pravno-zgodovinski izpit je položil v Gradcu (1875—76). Kot notarski kandidatec je praktical pri dr. Kollerju v Kanalu in l. 1878. pri notarju dr. Grščaku v Ormožu. Kocijančičevo glasbeno dejstvovanje je treba opazovati v luči čitalniškega gibanja, ki ga je po Goriškem v letih šestdesetih vzbudil »oče

goriških Slovencev«, dr. K. Lavrič. Nedvomno bi se bil Kocijančič, izredni baritonist, izraziti pevovodja, kremeniti, neupogljivi značaj razvil pod pravim strokovnim vodstvom v izvrstnega glasbenika. Tako pa je čitalniško »besedovanje« za svoje rodoljubno popevanje, prazno govoričenje, malomeščansko navdušenje za »blagor naroda« zahtevalo Hajdriha, Kocijančiča, Lebana v vrsti drugih glasbenih talentov, ki so neplodno ginili za ta puhli, dekorativni nič. Kocijančič je ustanovnik Čitalnice v Kanalu (1867), učitelj in ud sodobno slovečega goriškega pevskega kvarteta (Wallenhoff, Zega, Kocijančič, König), pevovodja dunajske Slovenije in graškega Slovenskega pevskega društva. L. 1874. je dal pobudo za ustanovitev Slavca, pevske-

ga zbora za vso Goriško (voditelja Avg. Leban, A. Hribar). Zbiral in prirejal je narodne pesmi po goriški okolici ter priobčil Slovenske narodne pesni, I. (Praga, 1876. 26 m. zborov) in Slovenske narodne pesni, II. (Ljubljana, 1878. 15 m. zborov). Prvi je upravljal našo narodno pesem preprosto-pristno. V skladateljski smeri so nanj, samouka uplivali goriški sodobniki Avg. Leban in Ant. Hribar, na Dunaju A. F. Tovačovsky, dirigent Pravoslavne ruske cerkve in Slovanskega pevskega društva. Po smrti je izšel en zvezek njegovih skladb Čuti v napevih (8 m. zborov. Ljubljana, 1881), ki kažejo povprečni slog čitalniške dobe. [Popravi: u. 10. IV. 1878.]

Leban Avgust:

r. 5. IX. 1847 v Kanalu ob Soči, u. v Gorici 30. V. 1879. Po volji očeta, učitelja na goriški vadnici, ki ga je namenil za duhovniški stan, je obiskoval od druge do osme šole goriško malo semenišče. Zaradi pljučne bolezni je izstopil in konec l. 1867. maturiral. Ker ni

dobil podpore, da bi šel študirat filozofijo na Dunaj, je vstopil na goriško učiteljsko in ga v enem letu dovršil. Učiteljeval je v Sovodnjah pri Gorici, v Ajdovščini in na goriški vadnici. Kot pedagoški pisatelj je s strokovnimi članki sodeloval v Slovenskem Učitelju (1873—75). Spočetka samouk v glasbi se je v višjih razredih semenišča učil generalbasa in orgljanja pri organistu goriške stolnice G. Schreiberju. Od l. 1874. sta vodila vadniška učitelja Ant. Hribar in Avg. Leban goriški moški zbor Slavec in prirejala z njim posvetne in cerkvene koncerte v goriškem gledališču in v cerkvi sv. Ignacija. S Kocijančičem sta zbirala in prirejala goriške narodne pesmi; objavil je Venec ipavskih narodnih pesnij (v Skladbah A. A. Lebana,

Kocijančič Josip

Leban Avgust

III. Gorica, 1874). V skladateljski smeri sta nanj uplivali poleg naše narodne pesmi v prvih letih sodobna italijanska opera, kasneje pesem nemških klasikov. Sam je objavil le nekaj pesmi za m. in meš. zbor v Praprotnikovem Učiteljskem tovačju in Tomšičevem Vrtnu (1876. št. 2—4, priloge). Po njegovi smrti je brat Janko izdal Pet cerkvenih pesmi za m. zbor (Ljubljana, 1880); Glase s Primorja (10 m. zborov. Novo mesto, 1881); Skladbe Avgusta Armina Lebana, I—III. (6 meš., 11 m. zborov in 2 samospeva s harm. oz. klavirjem. Ljubljana, 1883—91); Pobožne vzdihne (latinska maša za meš. zbor in orgle. Ljubljana, 1885). V Glasbeni zori je

izšel m. čveterospev Pod oknom (isto v Mali pesmarici, 1922, št. 13), v Maroltovih Nagrobnicah (1926) »Nagrobnica«.

Gerbič Fran:

r. 5. X. 1840 v Cerknici, u. 29. III. 1917 v Ljubljani. Po dokončani normalki je s tremi razredi realke vstopil v ljubljansko učiteljsko pripravnico (1856), kjer ga je Kamilo Mašek učil glasb. teorije, harmonije, petja, klavirja in orgljanja. L. 1857. je šel službovat za provizoričnega učitelja in organista v Trnovu pri Ilirski Bistrici, kjer je pričel skladati in objavil svoje prvence Glase slovenske (op. 1. 1861: 3 samospevi s klavirjem in 8 m. zborov). Odtod je odšel na praški konservatorij, kjer ga je učil kompozicije ravnatelj Jos. Krejči, F. Vogel solopetja (1865 do 1867). Med to študijsko dobo je izdajal Liro Sionsko (op. 2. 1866: 71 cerkv. napevov v 12 št. v.). Po odlično dovršenem konservatoriju je pel junaški tenor pol leta v praškem Narodnem divadlu ter nato sprejel ponudbo zagrebške opere, kjer je pel 9 let naslovne vloge in z Iv. pl. Zajcem mnogo pri-

speval k osnovanju hrvatske opere. Za uspešno glasbeno delovanje sta ga imenovala zagrebški Zemaljski glazbeni zavod in Kr. nar. zemaljsko kazalište častnim članom. Po dvetletnem bolehanju (Cerknica) je pel po eno sezono v Ulmu na Virtemberskem in v Lvovu. Tu ga je ravnatelj ondotnega konservatorija K. vit. Mikuli pridobil za pouk solopetja in zbora (1882—86; znani njegovi učenci: Florjansky, jun. tenor na praškem Narodnem divadlu, Alma, lir. tenor dunajske dvorne opere, Nemirova, alt hamburške opere, Fedczkowsky, bas-bariton, L. Daneševa, alt, oba pri Dramatičnemu društvu v Ljubljani). Na povabilo ljubljanske Glasbene matice je l. 1886. prevzel vodstvo Matične glasbene šole, zborovodstvo pevskega zbora Čitalnice in kapelnitvo pri Dramatičnemu društvu; pevovodja Čitalnice je bil do njenega razpada 1890, kapelnik slovenske opere do 1895. Na ljubljanskem učiteljskišču je kot pomožni učitelj učil glasb. teorijo, harmonijo, petje in orglane (1890, 1896—97). Od 1896—1900 je bil pevovodja pev. dr. Ljubljane, od 1899—1910 pevovodja in organist pri Sv. Jakobu v Ljubljani. Od 1899 do smrti je bil odbornik Cecilijenegega društva, od 1913 član cerkv.-glasbene komisije za ljubljansko škofijo in nadzornik organistov. Šolo Glasbene matice je vodil od 1886 do smrti neprestano, poučeval je solistično in zbarsko petje, teorijo, harmonijo in klavir, od 1912. le solopetje in klavir. Za njegovo plodonosno glasbeno delovanje ga je ljubljanska Glasbena matica imenovala častnim članom. Vsestransko, neprestano, močno in plodonosno delo za slovensko glasbo uvršča Gerbića med naše glasbene prvake; kot skladatelj je bil Gerbić jako plodovit. Do poznih let je ustvarjal in se vzpenjal, iskaje vedno novih oblik, spretno se je uživljal v modernejšo glasbo, iz vseh njegovih del zvene prvine slovenske rodne pesmi, ob kateri je pričel. Med njegovimi posvetnimi skladbami so znane: Obiskanje na

Gerbić Fran

pokopališču (op. 5., balada za tenor in ork.), Slovanska jeka (op. 15., 10 m. četerospevov, 2 za žen. glasove in 7 m. zborov), Ave Maria (op. 22. za spr., mzspr. solo, 3 gls. žen. zbor z goslimi, klavirjem in orglami), Južno-slovenske balade (op. 23. 4 ročno za klavir), V čutih sladkih (op. 25., valček za spr. in ork.), Tri čveteroglasne pesmi (op. 26. za žen. glasove), Milotinke (op. 28., 3 samospevi za vis. glas in klavir), Lovska (op. 31., meš. zbor s spremljanjem rogov), Zbirka narodnih pesmi, I—III (150 št. za en glas in klavir), 20 moških zborov v slovenskem narodnem značaju (op. 70. XI. zv. Matičnih zbor. partitur), Slovo (kantata za m. zbor in orkester), Oče naš (kantata za soli, meš. zbor in orkester), Himna (za soli, meš. zbor in orkester), Jugoslovanska rapsodija (za orkester), operi Kres in Nabor (prva izvedba v ljubljanskem opernem gledališču 1925). Od cerkvenih skladb so znani Cerkvini napevi, 9 božičnih, 5 velikonočnih, 20 Marijinih pesmi, 12 Tantum ergo, 2 slovenski maši, 1 latinska maša za zbor in orgle, 2 za zbor in orkester. Od 1899—1900 je Gerbić izdajal glasbeni list Glasbena zora, I—II; zbornik vsebuje poleg skladb raznih slovenskih skladateljev 14 nje-

govih, II. zv. glasbeno prilogo. Novim Akordom je bil Gerbić od vsega početka zvest in delaven sotrudnik, glasbeni del vsebuje 21 njegovih skladb, književni del pa znamenite glasbeno zgodovinske prispevke. Čas bi bil, da nam slovenski glasboslovec napiše Gerbićevo monografijo in zbere glasbeno bibliografijo.

Pirnat Stanko: r. 7. VI. 1859 v Štornah pri Celju, u. 28. VIII. 1899 v Mokronogu. V Celju je dovršil 3 gimn. razrede, maturiral v Ljubljani (1879) ter dovršil (1883) pravo na Dunaju. Služil je za notarskega kandidata v Ormožu, Ptuj, Ljubljani, Kranju in Brežicah; l. 1883. je bil imenovan za notarja v Stični, l. 1895. pa premeščen v Mokronog. Kot študent se je učil pri A. Foer-

sterju petja in klavirja in pel na ljubljanskem stolnem koru; na Dunaju je vodil petje v Sloveniji, v Ptujju sta z dr. Grossom ustanovila Slovensko pevsko društvo, ki mu je bil Pirnat pevovodja, petje pa je učil tudi v Ptujski čitalnici. Pirnat je bil velik prijatelj narodne pesmi, izvrsten pevec-baritonist; samouk se je poskušal v harmonizaciji narodnih pesmi, igral je spretno klavir in orgle. Njegov skladateljski dar je odkril M. Hubad, ki ga je učil glasbene teorije in oblikoslovja; skladati je pričel stoprav l. 1893. na pobudo svojega mentorja in učitelja. Njegova melodija, ki se v kratki dobi skladanja ni še oprostila čitalniškega sloga in vplivov šole, izpričuje svojevrstno lirično mehko-bo, teče gladko, je dosti razgibana ter harmonično pestra. Njegovi prvenci izražajo instrumentalni smisel in stremljenje po širji obliki. Ljubljanska Glasbena matica je izdala te-le njegove skladbe: Pomlad in jesen (m. četvero-spev); Žalost (8 gls. meš. zbor, XXVI. zv., 1896); Vzpomlad-na pesem (meš. zbor, XXVII. zv., 1896); Naša zvezda, Bog je moj ščit, Oblaku (meš. zbori, XXVIII. zv., 1898). Za koncert prirejene Slovenske narod. pesmi je izdal L. Schwentner (1 m. in 11 meš. zb. Ljubljana, 1898). Rokopisna ostalina hrani: Dekletovo slovo (dramat. prizor, 1893); Pri zibelii, Primula (meš. zbora); Zbirko pesmi za slovensko mladino (30 osnut., dovršenih 15 pesmi za glas in klavir oz. meš. zbor; od teh je izšla »Deček in cvetica« v Dom in Svetu, 1901).

Svetek Anton: r. 13. VI. 1875 v Ljubljani, sin pok. rač. ravnatelja Ant. Svetka in Antonije Svetkove, roj. Rosa, operne pevke, ki je v Foersterjevem Gorenjskem slavčku prva pela Minko (27. IV. 1872). Po gimnazijski maturi (1895) je na Dunaju poslušal pravo in obiskoval glasbena predavanja na konservatoriju (prof. Bruckner). Po dovršenih pravnih študijah je služboval pri finančni upravi v Ljubljani, Novem mestu, Kamniku

in Mariboru, kjer je umrl kot finančni komisar 20. X. 1919. Glasbe se je učil v ljubljanski Glasbeni matici (Gerbič: teorija, harmonija, solopetje, klavir, zasebno orgle) in na Dunaju (Bruckner: kontrapunkt, kompozicija), zasebno se je pripravljaj za državni izpit iz glasbe, vojna in nenadna smrt sta preprečili njegov namen. Bil je izvrsten pianist in orglavec, dober pevec (tenor-bariton), spreten in energičen pevovodja. Orglal je v Ljubljani pri Sv. Jakobu 15 let, začasa svojega službovanja v Kamniku (1914—19) sta s pok. nadžupnijskim organistom J. Heybalom izvajala vzorne latinske maše, prirejajala cerkvene in posvetne koncerte (Heybal dirigent

Pirnat Stanko

in violinist, Svetek organist in pianist). Po svoji premestitvi iz Novega mesta v Ljubljano je Svetek prevzel mesto pevovodje pri pev. društvu Ljubljani, preosnoval društveni zbor, ga vodil od 1907—13 ter priredil z njim vrsto pomembnih koncertov. Zbor je dosegel sodobne skladbe Novih Akordov (Adamič, Krek, Lajovic, Premrl), nastopali so domači solisti (L. Bajde, J. Gerbičeva, C. Otahalova, M. Peršlova, Fr. Rus), Slovenska filharmonija (kapelnik E. Czajnek) je izvajala naša orkestralna dela (Gerbičevo Jugoslovansko balado in rapsodijo, Lajevečev Adagio, Premrlov Scherzo, poleg Dvořakovih Slovanskih plesov št. 2 in 8 ter Legend št. 1 in 3). Za koncertno sezijo 1912/13 je pripravljaj Svetek Cherubinijev Requiem za zbor, soli in orkester. L. 1908. je ustanovil pevsko šolo Ljubljane, ki jo je upravljal in učil glasb. teorijo, harmonijo, zbarsko petje in klavir; klavir, deklamacijo in solopetje je poučevala J. Gerbičeva, violino konc. mojster B. Cerný. Šola je štela l. 1910/11 123 učencev in je uspešno napredovala. L. 1911 je Svetek osnoval komorni trio (Jan Rezek, violina, Jos. Bilek, violončelo, A. Svetek, klavir), ki je redno vadil za samostojne nastope (Beethoven, Brahms, Čajkovski, Haydn, Mozart, Reger, Schumann), a se je po razpustu Sloven-

ske filharmonije razšel (1913). Istega leta je pričel organizirati prvi slovenski glasbeni festival, načrt je propadel s Svetkovim odstopom. Politični nestrpnosti so zanesli v pevski zbor politiko in hoteli izrabljati Svetka za strankarske namene, čemur se je on uprl in kot vodja Ljubljane odstopil. Svetek je zgodaj pokazal skladateljski dar, ki ga je pod vplivom svojih učiteljev (Gerbič, Bruckner) in nastopajoče slovenske moderne smeri (Novi Akordi) neprestano izpopolnjeval. Zanimala ga je slovenska narodna pesem, ki jo je spretno priredil za koncertni oder (Pevčeva pesmarica, VI. 1926, rokopisi). Njegovi prvenci Pod noč, Kaj bi te vprašal (m. zbor, izd. Glasbene matice, XXXII., 1902—3) kažejo še čitalniški slog, prispevki v Novih Akordih: Svetla noč, za en glas in klavir; Izgubljeni cvet, meš. zbor; Vojakova ljubica, m. zbor; Na poljani, za en glas in klavir (Novi Akordi, VI. 4, VII. 2 in 6, VIII. 3) pa kažejo pristno, razgibano melodijo in stalen skladateljev napredek. Ponte dei spiri (meš. zb. Pevčeva ps. VI.), nenatis. meš. zb. Med žitom in klasjem, Slovensko zemljo in m. zb. Majolko je pod njim pela Ljubljana, kamniški cerkveni zbor je izvajal 1916. njegov a capella Daj nam mir, Gospod! Ob razpisu nagrade za najboljšo skladbo na besedilo »Trozveznica« je vposlal velik meš. zbor kontrapunktične zasnove. Rokopise objavljenih skladb hrani dr. G. Krek; pokojnikovo glasbeno ostalino je vdova ga. Pavla izročila svojčas v pregled E. Adamiču.

Svetek Anton

Sachs (Sax) Alojzij

Sachs (Sax) Alojzij: r. 28. V. 1869 v Medvodah, u. v Ljubljani 13. XI. 1910. Oče Alojzij, po rodu Nemeec iz Kremisa na Gornjeavstrijskem je bil orožn. stražmojster v Škofji

Loki, kasneje papirniški uradnik v Goričanah, mati Marija, roj. Bernik, izvrstna pevka, iz rodbine škofjeloških nadarjenih godcev. Po dovršenem 3. razr. gimnazije v Ljubljani je vstopil v učiteljsko pripravnico, kjer ga je učil glasbe Anton Nedved. Po dovršenem učiteljsku (1887) je učiteljeval v Vipavi, Smledniku, na Brezovici in v ljubljanski Prislilni delavnici. Bil je pevovodja Rokodelskega društva v Ljubljani (1892—1910), Slovenskega trgovskega društva Merkur, Slavca in Ljubljanskega Zvona (1907—9). Bil je dober violinist, pianist in orglavec ter spreten pevovodja. Zanimala ga je predvsem instrumentalna glasba, skladal pa je v sodobnem vzdu-

šju po večini za pevske zборе in prirejal narodne pesmi. Uglasbil je več kupletov za priložnostne burke ter šaljivih pesmi s klavirjem. Ubranost Sachsovih skladb določno odkriva dvoje zanj značilnih izrazov: godčevsko veseljaštvo in trpko nezadovoljstvo. Svojemu veseljaštvu je umel dati pristnega iz-

raza v Predpustnih pesmih, Novem Salomonu in raznih kupletih. V takšni ubranosti je njegova melodična črta živo razgibana, vse prej instrumentalnega nego vokalnega značaja in priča, da bi nam bil v resnejšem vzdušju umel ustvariti dobro operetno glasbo. Do bolestrpkega nasprotja se Sachsova ubranost prevesi v njegovih zborih Jetnik, Sam, Čez noč, Vzdihi, ki po pristnosti in iskrenosti dosejajo podobne izraze uglasbenih pesmi Resmana, Gregorčiča, Župančiča. Dasi je Sachs mnogo uglasbil, je njegovih skladb objavljenih malo. V samozaložbi so izšle skladbe Novi Salomon (op. 1, šaljivi trospev za tenor, bariton in bas s klavirjem, 1893); Pesmi (za m. glasove, Ljubljana, 1906. 9 m. zborov in 6 m. četvero-spevov); Predpustne pesmi (op. 10, 5 štv. za

m. zbor in čveterospjev s klavirjem); Idila (m. zbor. Glasbena matica v Ljubljani, 1907). Večina njegovih skladb je raztresena po arhivih ali se nahaja v zasebnih rokah. Arhiv Glasbene matice v Ljubljani hrani rokopise: Kupleti burke Pravica se je skazala (za dvo-spev, glasove in klavir); Jetnik, 1905 (meš. zbor s samospevi); Luč (balada za meš. zbor in barit. solo); Auf zu des Himmels silbernen Sternen (za žen. dvospjev s klavirjem). V arhivu Ljubljanskega Zvona se nahajajo autografirani prepisi sledečih skladb: Venec slovenskih narodnih pesmi I, II (za m. zbor); m. zbori Bolgarska davorija, Geslo Ljubljanske-mu Zvonu, Jaz sem Kranjčičev Juri (prired-ba nar. pesmi), Koline, Lju-bici pod oknom, Naša zasta-va, O Gospod, Poljubi me, Pozdrav, Roženkraut. Pokoj-nikovo glasbeno ostalino si je takoj po smrti prilastil za-sebnik.

Michl Josip: r. 25. II. 1879 v Slanem na Češkem. Po dovršeni nižji gimnaziji je obi-skoval praški konservatorij (kompozicija Anton Dvořák, glavni predmet fagot, violina) in ga uspešno dovršil (1902). L. 1902. je na ponudbo goriškega Pevskega in glasbenega društva prevzel njegovo umet-nostno vodstvo. Na pobudo dr. H. Tume se je dotedanji goriški čitalniški zbor pre-osnoval v glasbeno združenje (1900), m. in meš. zbor je do Michlovega nastopa vodil Fr. Stele (pok. pevovodja kamniške Lire). Michl je skoro očistil društveni zbor (60 član-ov) in zbral izvrstne pevce na delo (Fonova, Hrovatinova, Treova, Bevk, Črnko, Gruntar, Jakše, Levpušček, Pohlin, Posega i. dr.). Orga-niziral je glasbeno šolo, podružnico ljubljans-ke Glasbene matice; glasb. teorijo, violino, komorno glasbo, dijaški in društveni zbor je poučeval Michl, P. Treova, E. Komel in L. Kubišta klavir. Šola je uspešno napredovala in prirejala redne zaključne akademije (v šol. l. 1910/11 je štela 208 gojencev in priredila 2 šol. akademiji). Michl je s svojim glasbenim

delovanjem nele zbudil in vzgojil vrednejši glasbeni naraščaj, dvignil je marveč z rednim koncertnim delovanjem raven goriškega glas-benega sveta na pomembno višino. Na 15 rednih koncertih so se poleg domače in tuje zbornske glasbe (prvi koncert izključno La-jovčevih skladb, zbori Bendla, Brahmsa, Foer-sterja, Čajkovskega, Dvořáka, Kjuja, Smetane, Mokranjčeve rukoveti II. VI. X.) izvajala in-strumentalno-vokalna dela: Lajovčeva Gozd-na samota, Michlov Prolog, Bendlov Švanda dudak, Čajkovskega Moskva, Dvořáкова Sta-bat mater in Te Deum, Griegov Olaf Try-gvason, Rubinsteinovo Jutro ter orkestralne skladbe: Lajovčev Adagio, Michlova sinf. pe-

snitev Na Golgoti, Griegova suita Péer Gint, uvertira k Wagnerjevi operi Rienzi, We-brov koncert za fagot (Michl); v poslednji seziji je pripravil Beethovnovno Misso solemniss, izvedbo je preprečila vojna. L. 1907. je dal z domačimi močmi (Kl. Hrovatinova, I. Fonova, V. Črnko, A. Jakše) s sodelovanjem vojaške godbe 47. pp. (kapelniki Benczur, Hunger, Pešta) Blodkovo eno-dejanko V vodnjaku, ki so jo izvajali v Slovenskem trgov-skem domu. L. 1909. je usta-novil godalni kvartet (K. San-cin, S. Pečenko, J. Michl, A.

Michl Josip

Pertot), ki je lepo napredoval, izvajal na šol-skih akademijah dela Borodina, Čajkovskega, Beethovna, Griega, Haydna, Mozarta, Schu-bertha ter l. 1913. na koncertu goriške Glas-bene matice Dvořákov klavirski kvintet, op. 81, A (pianist C. Eržen). L. 1907. se je oženil z Ido Kavčičevo iz znane slovenske rodbine, ki mu je že l. 1912. umrla in zapustila 4 otro-ke. Ob izbruhu svetovne vojne je moral k vojakom, kjer je služil pri cenzuri in pri odseku za zbiranje vojaških pesmi. Po vojni je v Slanem osnoval zasebno glasbeno šolo, ki je uspešno napredovala; l. 1921. pa ga je ljubljanska Glasbena matica poklicala na glas-beno šolo, kjer je učil oblikoslovje (rokopisni sestavek hrani avtor), nauk o instrumentih in instrumentacijo, kontrapunkt, fagot in vio-

lino ter začasno vodil zbor Glasbene matice in orkester Orkestralnega društva. L. 1925. je zapustil Ljubljano in odšel v rojstni kraj, kjer zasebno živi. Michlu se je zgodilo kakor marsikomu, ki je prišel delat med nas: Ko nam je pustil pol svojega dela, smo ga hvaležno odslovili. Poleg svojega dirigentskega in pedagoškega glasbenega dela je dal Michl Slovincem nekaj značilnih skladb. Oddaljeno se v njih zrcalijo vzori avtorjevega učitelja-mojstra, vendar se iz vseh oglašča močna skladateljska sila in stvariteljska skrbnost. Michl dojema in izraža filozofsko reflektivno, mestoma izžari v dramatične momente (dramatični recitativi); podstava mu je instrumen-

talna, gradnja tematična; v razvrščanju snovi so mu klasične oblike vzor. Uglasbil nam je dvojce Aškerčevih balad, Atila in ribič ter Sokratova smrt (za m. zbor l. 1909, rokopisa v arhivu Glasbene matice v Ljubljani). Znani so samospevi Človeka nikar (za bariton in klavir, Glasbena matica, 1909), Pevcu (Prešernov napis na velikem zvonu pri sv. Joštu za bas in klavir), Nezakonska mati in Da te ljubim (za sopr. oz. ten. s klavirjem 1907/8). Avtor hrani rokopise skladb: Na Golgoti (sinfonična pesnitev za orkester, 1902), Prolog (kantata za meš. zbor, bas solo in orkester na dr. Tumove besede, 1905), Adagio (stavek za godalni kvartet, 1912).

UPORABLJENI VIRI:

Fr. Rakuša, Slovensko petje v preteklih dobah. Ljubljana, 1890; dr. F. Simonič, Slovenska bibliografija. Ljubljana, 1903; Ot. Sourek, Život a dílo Antonína Dvořáka, I—IV. Hudební matice Umělecké besedy. Praha, 1916—1933; Ant. Trstenjak, Slovensko gledališče. Ljubljana, 1892; dr. H. Tuma, Iz mojega življenja. Ljubljana, 1939; Cerkevni glasbenik. Ljubljana, 1910, 1916, 1917; Novi Akordi. Glasbeno-književna priloga; Pesmarica Glasbene matice. Ljubljana, 1897; Zbori. Glasbeno-književna priloga; Dom in Svet. Ljubljana, 1901, 1910; Gledališki list. Ljubljana, 1925, št. 2; Slovan. Ljubljana, 1917; Slovenski biografski leksikon, I—V. Ljubljana, 1925—1933; Edinost, 1880, št. 31/2; 1881, št. 13; 1883, št. 90; Slovenec, 1899, št. 198; Slovenski narod, 1899, št. 197; Učiteljski tovariš, 1879; Vrtec, 1879; arhivno gradivo Glasbene matice, Rokodelskega društva, Slavca, Ljubljanskega Zvona v Ljubljani; zasebni podatki.

Za slike so uporabljene sledeče predloge: S. Santl, Hr. Volarič, risba (arhiv Glasbene matice v Ljubljani); Fr. Rakuša, Slovensko petje v preteklih dobah (Jos. Kocijančič, Avg. Leban); Dom in Svet, 1901 (St. Pirnat); Novi Akordi, II. priloge (Fr. Gerbič); fotografije iz zasebnih rok (A. Svetek, Al. Sachs, Jos. Michl). Klišee je izgotovila klišarna Jugografike v Ljubljani.

Marolt France.

1. a Izgubljeni cvet

Simon Gregorčič, *Poezije I. (1882) str. 30-31*

Sinoči je pela
ko slavček ljubó,
zakaj pa je danes
rosnó nje okó?

Imela je vrtec,
oj vrtec krasán,
ko davi je vstala
bil cvet je obrán.

Sinoči cvetoča,
rudeča ko krí,
zakaj pa jej danes
obrazek bledí?

Oh, cvetje je rahlo,
čez noč se ospè;
a žal je še meni
po njem, o deklè!

Tja doli po polji
pa stopa nekdó,
on cvet je potrgal,
zdaj — uka glasnó!

1. b Nos

Pustni kuplet izpred vojne, avtor neznan

Kaj človek bi brez nosa bil?!
Zato vsak ljubi ga:
Naj ves život ljudem bi skríl, ha, ha!
a nos odkrit imá, ha, ha!
Nos z ruto čistimo,
povsod nanj pazimo.
Gorjé, če on zadél bi kam!
Ker nos razbit
okol' nosit,
prijetno ni ne tu ne tam, ha, ha!

Da nosov vrsta razna je,
to vidite nocoj;
se nosom našim smejete? Ha, ha!
poglejte pa še svoj, nos, ... ha, ha!
Poglejte nose:
dolgi, kratki in široki,
rdeči, plavi in zaviti,
kot odrasli, tak' otroki
svoj'ga mora vsak nositi.
Rimski, grški in slovanski,
ali judovski sloviti,
majhen ali velikanski,
vsak naj varje nos zgubiti!

2. Popotna pesem

Boris Mirán (*Josip Stritar*), *Pesmi, str. 34. Dunaj 1869*

Danes tukaj, jutri tam,
drugi kraji, druga mesta!
Če mi všeč ni tu, drugam
urna[o]* me odvede [popelje] cesta.

Kakor [p]tica, ki letí
č[r]ez goré in č[r]ez planine [doline],
kraje gledam in ljudi,
kaj mi mar njih bolečine?

Kdo tolaži mi s[e]rcé,
ko tolažbe milo prosi?
[naj še tak' tolažbe prosi?]
kakor svoje jaz gorjé,
vsak gorjé naj svoje nosi!

* [] popravki v Slovenski pesmarici, I.

3. Nagrobnica

*Baptista - Fr. Cimperman - Avg. Leban**

Zvonovi v dolini zvonijo
in v jamo rušnje bobnijo;
oj bore, bore deklè!
Roža, roža mlada ti,
cvet pa že odpada ti,
danes, danes še cveteš,
jutri, jutri umrješ,
v sveti raj prebivat greš!

* Leban je spojil 1. kitico Sirote z 2. kiticama Cimpermanove pesmi in dodal svojo vrstico.

Siroti

*Baptista (Janko Kersnik),
Ljubljanski Zvon, 1877. str. 87*

Zvonovi v dolini zvonijo
in v jamo rušnje bobnijo;
ti bore, bore deklè!

Očeta so ti pokopali
in tebe služiti poslali;
ti bore, bore deklè!

S solzami boš, revče, močilo
ta kruh, ki ga boš služilo;
ti bore, bore deklè!

*F. S. Cimperman, Pesni.
Ljubljana, 1874*

Roža, roža mlada ti,
cvet pa že odpada ti.

Dénes, dénes še cveteš,
jutri, jutri umerješ.

V tihem grobi spala boš,
zabljena ostala boš.

Žalost v persih, tvoj obraz
gledam sam popotnik jaz.

Vidim zdaj te hirati,
vidim te umirati.

Solza sili mi v oko
in pri serci je tesno.

4. a Vabilo

Fran Gerbič

Milka, oj srček moj,*
krasna je noč nocoj,
čez gore luna gré,
zvezdice že blišče.

Vetrič nam tih pihlja,
z valčkom se val igra
v jezeru čoln vesla,
onkraj nas prepelja.

Onkraj v jezérsko vas
mamica vabi nas.
Ona da izbico,
očka da hišico.

* pripev za vsako vrstico: pojd z menoj!

4. b Pastirček

Fran Gerbič

Kaj pa ti vriskaš, kaj pa ti piskaš,
mladi pastirček svojim ovcám?
Kaj bi ne vriskal, kaj bi ne piskal?
Zató piščalko svojo imam!

Meni ovčice so tovaršice,
večje jaz sreče tu ne poznam.
Čreda se pase, radóstne glase
ptice v grmovju mi žvrgolé.

4. c Rožmarin

Rudolf Maister (Vojanov), Poezije, str. 119 - 120. Ljubljana, 1904

Cvete dekletu rožmarin,
oj, rožmarin zelen.
Ne našel bi v deželah treh
fant goršega noben.
Oj, cveti, cveti, rožmarin
in dehti skozi vas.

In dekle v oknu skloni se,
vršič utrga mlad,
pa solzna vsa ga fantiču
pripne za gumbič zlat.
»Na rožmarinček, fantič moj,
ker ljubim te srčno.«

Pod okno pride fantič zal:
»Zdaj moram v boj krvav.
Daj rožmarina lepega
še šopek mi v pozdrav.
Ko puške bodo pokale,
naté mi bo spomin.«

Pa slanica mrzla pala je
na širno, širno plan
in v jutru bil je rožmarin
na oknu ves požgan.
Oj, plakaj, plakaj, dekle ti!
Oj, z Bogom rožmarin!

Ko bil je rožmarin požgan,
zadele krogle tri
v srcé so fanta in vršič
mu pal je v srčno [črno]* kri.
Oj, sijaj, zlato solnce ti,
na mrtvi rožmarin!

*[] v Novih Akordih, 1906

5. Pomlad in jesen

Boris Mirán, (Josip Strilar), Pesmi, str. 51. Dunaj, 1869

Le énkrat daj še, majnik zlati,
da glédam zorni tvoj obraz;
ne branim se potem zaspati,
[v pokoj se potlej čem podati]*
zag[e]rne naj me večni mrz.

Rad slišal [p]tice kukavice
v zelenem bukovji bi glas:
enkrat še petje prepelice
med žitom, ki hiti že v klas.

Rad glédal č[r]edo bi po griči,
pastirja, ki med njó sedi;
in v gnezdu gledal na germiči
rad penico, kakó vali.
[in gledal v gnezdu na grmiči
rad penico bi, ko vali.]

Ko vidim kliti vse in rásti,
ko rod iz roda se rodi;
na p[e]rsi čem ti, zemlja![,] pasti
in zadnji dih naj mi zbeži!

*[] popravki v Pesmarici Glasbene matice, 1897

6. Sokratova smrt.

Anton Aškerc, Akropolis in piramide, str. 128 - 131. Ljubljana, 1909

Po ječi plava tiha, pozna noč ...

In Sokrat se vzbudi, in nemo zroč

pred sebe v temo modrijan poslušá ...

Nič! ... To so sanje, ki jih vidi duša.

»Zaprta, ko hudodelnik sem zaprta!

In kmalu pride pome blede smrt!

Zakaj sem tu? Tajil sem jim bogove,

kazil mladino, širil uke nove ...

Kaj ni vse res?! Saj ni nikjer bogov!

In kakršen je kdo, tak bog njegov ...

Le spavajte zdaj v miru mi, rojaki,

Atenčani preljudi, poštenjaki!

Sodniki moji, zdaj ste brez skrbi ...

Mladine filozof več ne kazi ...

Krepost sem ljubil in učil resnico,

zato so vrgli v to-le me temnico!

Zaprta, ko hudodelnik sem zaprta ...

Obsojen ko razbojnik sem na smrt.

Kdo prišel k meni je? Krvniki moji?« ...

»Mi smo, mi smo! Učenci zvesti tvoji!«

»Ah, vi ste?! Pa že drugokrat nocoj!«

»Da, spet stojimo, mojster pred teboj...«

In mesec sveti v tesno, vlažno sobo

z mrtvaško in bledikasto svetlobo ...

In nič ne reče Platon, le stoji

pred Sokratom pa joče in ihti ...

In Ksenofon stoji potrta in gleda

v tla kakor kip pa stiska usta blede ...

A Kriton pravi: »Bliža se gorje,

naš ljubi mojster! Poka mi srce!«

»In kaj je, Kriton, kaj je? Ali z Dela

v Pirej že sveta ladja je prispela?

Dotekel torej je nocoj obrok?

Prijatelj, to vaš pomeni jok?«

»Da, ladja je prispela«... zašepče
učenec Kriton... Kak mu glas trepeče!

A brž se ojunači: »Mojster moj!
Naš jok ti ne pomaga več nocoj!

Učitelj naš, o modrijan častiti,
trenutka zdaj ne smemo zamuditi!

Ne čakaj, da te tukaj najde dan!
O, beži z nami! Konj je osedlan!

Pred vrati čaka, koplje že s kopiti...
Naprej z menoj! Hej, čas je še uiti!

Pokaj bi čakal smrti, čist, nekriv?!
Uidi rajši ji čez mejo živ!«...

»Tako, moj Kriton?! Želel bi ti mari,
da kriv bi v smrt šel tvoj učitelj stari?!

Ne, ne, prijatelji! Jaz ne bežim
nikamor! Smrti jaz se ne bojim!

O hvala vam, učenci, za sočutje,
ki kažete mi vi ga to trenutje!

Zdravstvujte mi!... Ne plakajte tako!
Ah, težko tudi meni je slovó!...

Zdravstvujte! Ljubite krepost, resnico,
četudi vas kaznujejo s temnico!

Prispel je torej z Dela sveti brod...
In pohujšljivec mora v smrt odtod...

Zdravstvujte! Dan se svita za gorami...
Moj duh, učenci, bode vedno z vami...

Prijatelji predragi, vi moj up!«
In Sokrat v pričo njih izpije strup.

7. a Kaj bi te vprašal...

Anton Aškerc, Nove poezije, str. 5. Ljubljana, 1900

Kaj bi te vprašal,	Takšno imajo	Gledal bi vanje
dekle ti:	sladko moč...	noč in dan,
Kje si dobila	Gledal bi vanje	tvoje lepôte
té oči?	dan in noč!	ves pijan.

7. b Majolčica

Cvetko Golar, Pisano polje, str. 22. Ljubljana, 1910

Oj, majol-majolčica,
sladka moja ljubica!

Rožnih, pisanih si lic,
polna vinca iz goric,
v rdečem cvetju se bleščiš
in kot solnce se zlatiš.
Noč poročna je nocoj,
ves ognjen poljub je tvoj —
ljubim te iz srca dna,
bodi moja, moja vsa!
Predno zora zagori,
srčno ti izpijem kri...

Oj, majol-majolčica,
sladka moja ljubica!

8. a Idila

M. P. Nataša (Ljudmila Poljanec)

Na morju višnjem čolniček se ziblje,
v čolničku mlad ribič se k valom nagiblje.

»Kaj ribiču danes nagaja tak veslo?
Kaj bi ga najraje k obali poneslo?

Kraj sinjega morja mladenka se šeta,
in pesmi si poje in venec si spleta.

Kaj vedno k obali pogled mu uhaja?
In trnek, ta trnek pa prazen ostaja?

A ribice drobne se s trnkom igrajo,
in vali skrivnostno med sabo šumljajo:

Ej, gleda tam devo tak lepo in mlado,
njej ribič nastavlja pač trnek in vado!«

8. b Vzdih

Oton Župančič, Pisanice, str. 12. Ljubljana, 1900

Rasti mi, rasti, trávica,
trava zelena ti —
bolna je moja glávica,
v srcu radosti ni.

Težko živeti je, težko brez
vernih tovarišev,
težko trpeti je daleč od
bratov, od starišev.

Zemlja, oj, zemlja rodna ti —
kakor od jablane cvet
jaz sem od tebe ločil se,
moral sem v tuj svet.

Kadar utrujen po cesti greš,
nihče ne praša te, kam?
sredi vrveče množice
čutiš najbolj, kak si sam.

9. Atila in ribič

Anton Aškerc, Jadranski biseri, str. 151 - 153. Ljubljana, 1908

Razsut je in požgan Oglej.
Kralj Atila drevi naprej
ko burja ob obali.
Mori, podira, pali...

»Naj vidi tudi tod zdaj svet
ob Adriji za mano sled!
Vse v moji je oblasti
odslej, vse v moji lasti!

A kar se mi postavi v bran,
pogine naj še tisti dan!
Porušite, požgite,
po poti vse pobijte!«

In dalje, dalje ko vihar
divja ob morju hunski car.
Pred njim ljudje bežijo,
za njim vasi gorijo.

Pred njim je strah, drget, trepet,
za njim je opustošen svet
in mesta v razvalinah,
gradovi v podrtinah...

Prijaha Atila nekoč
pred portič ribiški pod noč.
Sedi na iskrem vranu,
pa gleda po pristanu.

Na nebu mesec plameni
in morje pljuska in šumi...
Star ribič sak izpira
pa v Huna se ozira...

»He, starec, ali te ni strah
pred mano? Ne trepečeš plah?
Veš, kdo sem? Gospodar tvoj,
kralj Atila, vladar tvoj!

Če mignem, tudi tvoj pristan
izgine brž pod morsko plan,
in ti se zgrudiš v krvi —
ne zadnji, niti prvi!«

»Kaj, ti si Atila?!... To znaš?
Z uničevanjem se baháš?!
Potem jaz več umejem!
Zato se ti le smejem!

Kdor le podira, ne bojim
se ga, še manje ga častim!
Le kdor ustvarja, zida,
junak je tak kaj prida!«

»Imej svoj čoln in svoj pristan!
Imej življenje, modrijan
edini, ki na hoji
ga bojni slišim svojji!«

In dalje, dalje hunski car
divja po svetu ko vihar.
Pred njim ljudje bežijo,
za njim vasi gorijo.

~~PREPROGE
ZAVESE~~

~~TAPETNO
BLAGO
LINOLEJ~~

PH. ARN. MITJA ŠVIGELJ

SOUVAN

F.K.S.
MESTNI TRG 24.

<p>Parna pekarna in slaščičarna Franc Dolinar Ljubljana Pred škofijo 11 — Poljanska c. 19</p>	<p>STROJNO PODJETJE R. Willmann, Ljubljana Slomškova ul. 3 — Telefon št. 20-55 priporoča se</p>
<p>B. MOTOH Specijalna trgovina kave, čaja in vsega specerijskega blaga LJUBLJANA — KREKOV TRG 11 Telefon 25-77.</p>	<p><i>Elektropodjetje „BOKO“</i> <i>Boris Kristan</i> Ljubljana — Tyrševa cesta 18 Palača Kmetске posojilnice</p>
<p>Najizbranejšje — najlepše filme prinaša v Ljubljani KINO »MATICA« Telefon 21-24.</p>	<p>Tovarna kranjskega lanenega olja in firneža HROVAT & KOMP. LJUBLJANA</p>
<p>Dr. A. Kansky kemična tvornica Kemija — fizika — medicina higijena LJUBLJANA Krekov trg 7. Brzovjavni naslov: »Eterkansky« Ljubljana Telefon 20-88</p>	<p>SLOVENIA TRANSPORT železniško-carinsko, špedicijsko in transportno podjetje Ljubljana, Miklošičeva cesta, Jugoslavija Brzovjavni naslov: Sloveniatransport, telef. 27-18, 37-18, car. pisarna 37-19, stanovanje 24-19, poštni predal 239, čekovni račun: Ljubljana št. 14650. Ekspoziture: Jesenice, Rakek, Mari- bor, Sušak. Zastopstva in korespon- denti v vseh industrijskih in trgov- skih centrih v tu- in inozemstvu.</p>
<p>SLAŠČIČARNA IN RESTAVRACIJA Košak se priporoča LJUBLJANA — PREŠERNOVA</p>	<p>KNJIGOVEZNICA galanterijska delavnica, okviri za slike Matko Pogačnik Ljubljana — Kongresni trg 12</p>
<p>Znižane cene imajo g. akademiki v moderno urejenem frizerskem salonu Stane Rakar Ljubljana, Prešernova ul. 7 Poleg glavne pošte (vežni vhod)</p>	<p>Bregar & Co., Ljubljana, Miklošičeva cesta 19 (Palača Vzajemne zavarovalnice) Agentura in komisijška trgovina na debelo Brzovjavi: Žitopromet - Ček. rač. 13.881 - Tel. intr. 36-75 Dobavlja vagonске količine moka, žita, koruze i. t. d. po najnižjih cenah.</p>
<p>Krašnja Mirko Frančiškanska ulica 1 Vse kožuhovinaste izdelke Vam nudi krznarstvo »Krašnja« Kvalitetno blago, nizke cene</p>	<p>JANKO ČESNIK LJUBLJANA manufaktura Lingarjeva ulica</p>

Knjigarna
Kleinmayr & Bamberg

Ljubljana
Miklošičeva cesta 16

priporoča svojo bogato zalogo znanstvenih
in drugih knjig v vseh svetovnih jezikih

Pri izvestnem jamstvu se dovoljuje odplačilo

Bon-Bon

Zaloga
čokolade
bonbonov
in keksov

LJUBLJANA — Miklošičeva cesta 30
Telefon št. 44-42

Priporoča se
za vsa graverska dela, etikete, štampljke
ANTON ČERNE
LJUBLJANA

CONTINENTAL

na ugodne mesečne obroke!

Ivan Legat

Ljubljana

Prešernova ul. 44

Maribor

Vetrinjska ul. 30

*Kvalitetna
optika*

Dipl. optik
Zajec

LJUBLJANA
PASAŽA
NEBOTIČNIKA

Priporoča se manufakturna trgovina
A. ŽLENDER

Ljubljana, Mestni trg 22 in Tyrševa 5
(palača »Slavija«)

SREČKO LAPAINE

TRGOVINA KRZNA

Telefon 37-37

LJUBLJANA, Aleksandrova cesta 4/II

NAUMANN **Epilka**

The Rex Co.

Ljubljana

Gradišče št. 10

Telefon št. 22-68

Pletenine F. & M. Rozman

Židovska 7 — Ljubljana — Tyrševa 5
priporoča

bogato izbiro najmodernejših pletenin

ELEKTROINDUSTRIJA D. D.

LJUBLJANA — Gosposvetska c. 13

VELETRGOVINA S SPLOŠNIMI
ELEKTRIČNIMI PREDMETI

POHIŠTVO in tkanine za prevlako
pohištva

I. I. NAGLAS

Novi trg št. 6 — LJUBLJANA

Hotel Metropol
Ljubljana

PAPIRNICA

M. TIČAR • DRUŽBA Z O. Z.
LJUBLJANA

Šelenburgova ul. 1, Sv. Petra c. 26,
priporoča svojo zalogo šolskih, pisarniških
in tehničnih potrebščin. — Bogata zaloga
zlatih polnilnih peres.

MODNI SALON
MARIJA PETELN

Chic

Wolfova ulica 3
LJUBLJANA
Telefon št. 34-73

STEKLO * PORCELAN *
KERAMIKA * KRISTAL *

AVGUST AGNOLA

Ljubljana, Tyrševa c. 10. Telefon 24-78

Kompletne opreme za hotele, kavarne,
restavracije, gostilne in gospodinjstvo

A. & E. SKABERNE

VELETRGOVINA S SUKNOM
LJUBLJANA

Najnovejši modeli samo v diplomirani
čevljarški delavnici

ŽIVKO BRAJKOVIČ
LJUBLJANA — IGRISKA ULICA 3

Anton Birke

Ljubljana, Mestni trg 9

Telefon 24-56

glavno zastopstvo Körting-radio aparatov,
pisalni stroji Kappel in Victoria kolesa
se priporoča

NOVA ZALOŽBA

družba z o. z.

LJUBLJANA, KONGRESNI TRG 19

Knjigarna, trgovina z vsemi pisarniškimi
potrebščinami, izbor lepih daril tudi v
umetniški keramiki in kristalu.

Oglejte si našo trgovino!

»**TRIGLAV**«

INDUSTRIJA PERILA

Ljubljana, Stari trg št. 2

— Prodaja na veliko in na malo —

Ves stavbni material

si morete nabaviti po zmernih cenah

v železnini

FR. STUPICA

LJUBLJANA

GOSPOSVETSKA C. 1

La couronne

C. J. HAMANN

LJUBLJANA, Mestni trg št. 8

Perilo — in moda

PFAFF

ŠIVALNI STROJI

TAVČARJEVA 7. TELEFON 2687